

การผลิตและการใช้แหนแดง

แหนแดง (Azolla spp.) เป็นเฟิร์นน้ำขนาดเล็กพบอยู่ทั่วไป บริเวณน้ำนิ่งมีคุณสมบัติเป็นทั้งปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยชีวภาพ และอาหารสัตว์ เนื่องจากในใบของแหนแดงมีสาหร่ายสีเขียว-แกมน้ำเงิน (cyanobacteria) อาศัยอยู่ซึ่งสามารถ ตรึงไนโตรเจนจากอากาศได้ ทำให้แหนแดงเจริญเติบโตได้เร็ว และมีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบสูง

แหนแดงในไทย มี 2 สายพันธุ์

อะซอลลา พินนาต้า

- สายพันธุ์ท้องถิ่น
- ดินฟ้าอากาศอยู่บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จีน อินเดีย และออสเตรเลีย
- ลักษณะใบบนและล่างมีขนาดใกล้เคียงกัน ใบล่างค่อนข้างโปร่งใส มีคลอโรฟิลล์น้อยมาก ใบบนเป็นสีเขียวมีคลอโรฟิลล์

อะซอลลา ไมโครฟิลลา

- ปรับปรุงพันธุ์จากกรมวิชาการเกษตร
- ดินฟ้าอากาศอยู่บริเวณเขตร้อนของอเมริกา และหมู่เกาะเวสต์อินดีส
- ลักษณะ ใบบนด้านหลังมีโพรงใบ และมีสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินอาศัยอยู่ในโพรงใบ
- มีขนาดใหญ่ เจริญเติบโตเร็ว ตรึงไนโตรเจนได้

การผลิตขยายแหนแดง

ประโยชน์ของแหนแดง

- ลดต้นทุนปุ๋ยไนโตรเจนและโพแทสเซียม
- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยเคมี
- เพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน
- แหล่งโปรตีนสำหรับเลี้ยงสัตว์
- มีต้นทุนการผลิตต่ำ ให้ผลผลิตสูง

แหนแดงแห้งกับวัสดุเพาะกล้า

วัสดุปลูก 50 กก.

แหนแดงแห้ง

1 กก.

ดิน 2 ส่วน + ขุยมะพร้าว 1 ส่วน + แกลบดำ 1 ส่วน

การปลูกผักในแปลงปลูก ใช้แหนแดงแห้ง 1 กิโลกรัม ต่อพื้นที่ 2 ตารางเมตร

การปลูกผักในกระถาง ใช้แหนแดงแห้ง 10-30 กรัม ผสมดิน 1 กิโลกรัม คลุกเคล้าให้เข้ากัน

การทำแหนแดงแห้ง

แหนแดงสด 15 กิโลกรัม

ได้แหนแดงแห้ง 1 กิโลกรัม

ตากแดด 2 วัน

